Školní časopis žáků MZŠ Ždánice

4. číslo červen 2011

PRÁZDNINY JSOU TADY!!! HURÁ!!!!!

Po dlouhých deseti měsících školy nastávají toužebně očekávané prázdniny. Není snad na světě žáčka nebo studenta, který by se na ně netěšil. A tak i my poctivě odpočítáváme poslední dny školního roku a plánujeme, která zajímavá místa u nás nebo v cizině navštívíme, s kterými kamarády se po delším čase opět uvidíme, kolik legrace zažijeme…
Aby vám ty poslední dny co nejrychleji uběhly, připravili jsme pro vás poslední číslo Kuliočka.
Zároveň chceme poděkovat všem našim čtenářům za přízeň v tomto školním roce. Velmi nás těší hlavně zájem žáků prvního stupně, kteří se aktivně zapojovali do celoroční soutěže.

redakční rada časopisu Kuliočko

Ředitel školy

Blíží se konec školního roku, doba, kdy se bilancuje uplynulých deset školních měsíců. V nich proběhlo mnoho událostí ve třídách během výuky, ale také v činnostech mimo vyučování. O nich se chci zmínit trochu podrobněji, neboť ty školní bude mít každý v jasném souhrnu uvedeny na vysvědčení. Celkové výsledky pak uvedeme na www stránkách školy ve Výroční zprávě o činnosti školy za školní rok 2010/2011.

Akce pro žáky školy v době mimo vyučování, které organizovali učitelé školy:

Sportovní přebory, turnaje soutěže	15 x
Zájezdy na divadelní představení	5 x
Zájezdy na filmová představení	4 x
Cyklistické výlety, vycházky do přírody	5 x
Nocování ve škole	5 x
Zájezdy na výstavy, tvůrčí dílny	5 x
Zájezdy na plavání	3 x
Zájezdy na lední revue	2 x
Celkem za školní rok 2010/2011	**44 akcí**

Chci poděkovat všem učitelům školy za čas, který věnovali přípravě a uskutečnění těchto akcí. Dělali to ve svém volném čase, bez nároku na odměnu, mnohdy i na úkor doby, kterou mohli věnovat vlastní rodině. Nejsem přesvědčen o tom, že vždy se setkali u Vás, žáků, s odpovídajícím oceněním či uznáním, co pro Vás připravují. Stejně tak mě několikrát překvapil nezájem našich žáků o jakoukoliv zájmovou činnost. Zdá se mi, že je často víc baví - podle hesla: „Co bychom mohli, kdybychom mohli" - pasivně posedávat, kritizovat, posmívat se ...

Nechci vše hodnotit jenom negativně. V minulých dnech jsem si prohlížel práce tříd v projektu Motýlí ráj. Jsou zpracovány na velice dobré úrovni, hodnotící komise bude mít těžkou úlohu stanovit konečné pořadí. Určitě se nemusíme obávat o neúspěch při jejich prezentaci 17. června. Práce tříd zveřejníme na internetových stránkách školy, informaci o celé akci podáme i ve Ždánickém zpravodaji. Členem hodnotící komise byl i redaktor Slovácka p. Šmýd, který připravuje článek do úterního vydání novin „Deník". Příznivě hodnotili celou akci i přizvaní odborníci, kteří ocenili snahu třídních kolektivů při shromažďování dokumentů a materiálů pro závěrečné práce. I když vím, že se na projektu nepodíleli všichni členové třídních kolektivů, že spoustu práce museli odvést i třídní učitelé, bez nichž by nebylo úspěšných konečných výsledků, přesto každý musí uznat, že v této činnosti byla naše škola úspěšná.

Zmíním se ještě o způsobu hodnocení třídních prací v tomto projektu. Skládá se ze tří dílčích bodování, každé ve škále 1 – 10 bodů. Třetinu bodů získá třída od garantů jednotlivých témat, další třetinu od 5 – členné hodnotící komise, poslední hodnocení obdrží třídní kolektivy při závěrečné prezentaci. Zvítězit může jenom jedna třída, ta se také podívá do Prahy. Zájezdu se však zúčastní z každé třídy i žáci, kteří se na projektu nejvíce podíleli. Vyberou je třídní učitelé. Do areálu Fata morgana v Praze se pojede 28. června v 6 hodin.

Úspěšnou akcí byl i turnaj ve vybíjené o Putovní cenu Dobrovolného svazku obcí Ždánický les a Politaví, jehož finálovým pořadatelem byla naše škola. Jeho příprava zabrala hodně času, především p.uč. Neužilovi, kterému chci ještě tímto způsobem poděkovat. Starostové z okolních obcí, doprovázející učitelé i hráči vyjádřili spokojenost s organizací turnaje a jeho materiálním zajištěním, které bylo dle mého názoru nadstandardní. Turnaj se vydařil.

F. Markus

OKÉNKO DO ŠKOLY

Dne 20. května 2011 se stejně jako ke konci každého školního roku uskutečnila školní akademie. Nejdříve všichni předvedli svá vystoupení, která si připravili se svými učiteli, ráno pro spolužáky a potom večer pro veřejnost. Diváci mohli zhlédnout různé scénky, tanečky, nebo dokonce i pohádku Mrazík, a to v klasické i moderní podobě. Všem se vystoupení zdařila a odměněnou všem účinkujícím byl zasloužený potlesk.

Projekt- Motýlí ráj

V pondělí 23. května zahájili žáci druhého stupně vycházkou do přírody několikadenní projekt Motýlí ráj. Této vycházce předcházela úvodní beseda v gymnastickém sále školy, kde se nám představili odborníci, kteří nás stručně seznámili se zadanými tématy.

Potom si každá třída zvolila svého zástupce, který vylosoval téma pro svoji třídu. Ze získaných informací vypracuje každá třída svůj výstup. Jednotlivé výstupy pak budou ohodnoceny odbornou porotou. Vítěze čeká jako odměna návštěva botanické a zoologické zahrady v Praze.

Kateřina Buchlovská a Nikola Blatná (6. B)

Co nás zajímá

Jules Verne

Slýcháme o něm často, ale ví někdo, kdo to byl? Ne? Tak to vás určitě bude zajímat tento článek.

Jules Verne, francouzský spisovatel a dramatik, jeden z nejpřekládanějších francouzsky píšících autorů vůbec, se narodil 8. února roku 1828 v Nantes jako syn advokáta. V mládí Verne studoval práva v Nantes a poté v Paříži, po studiích pak pracoval na burze. Literární ambice měl Jules Verne již od mládí.
Hodně cestoval a některé zážitky z těchto cest zapracoval i do svých románů.
Navštívil Anglii, Skotsko, Skandinávii, USA, severní Afriku, Nizozemsko, Německo a Dánsko.
V roce 1888 byl zvolen radním města Amiens. Jako památka na jeho působení zůstalo v Amiens technicky zajímavé divadlo, jehož nosná část je řešena originálně použitými komíny.

Již v mládí se pokoušel Verne o literární činnost. Psal (bez většího ohlasu) básně, povídky, písně, libreta a divadelní hry.
Jules Verne je považován společně s anglickým spisovatelem Herbertem Georgem Wellsem za zakladatele žánru vědeckofantastické literatury (science-fiction). Ve svých dílech předpověděl celou řadu vědeckých a technických objevů (např. dálkové lety řiditelným balónem, velkorážní dělo, videofon, skafandr, kosmické cesty, elektrický motor, tank, vrtulník a další).
Zemřel 24. března roku 1905 v Amiensu. Jeho syn Michel se postaral o vydání jeho posledního originálního románu Zatopená Sahara a poté knihou Maják na konci světa zahájil dlouhodobé vydávání dalších svazků Podivuhodných cest. V těchto dílech však Michel prováděl velké změny, takže originální verze byly vydány až koncem 20. století. V první polovině 20. století někteří Verneovi životopisci uváděli, že Verne je polského původu a jmenuje se ve skutečnosti Oleskiewicz (verne je francouzsky olše). Tuto fámu o sobě patrně rozšířil sám Verne, který historkami na toto téma často bavil společnost.

Některá díla:

- **Pět neděl v balóně**
- **Cesta do středu Země**
- **Ze Země na Měsíc**
- **Děti kapitána Granta**
- **Okolo Měsíce**
- **Tajuplný ostrov**
- **Honba za meteorem**
- **Vpád moře (Zatopená Sahara)**
- **Pán světa**
- **Dva roky prázdnin**

Karolína Kopečná (6. B)

Něco pro holky

Historie odívání!

Pravěk

O tom, jak se lidé oblékali, podávají důkazy výtvarné památky (nástěnné jeskynní malby). Primitivní oděv byl z dostupných materiálů např. kůže, kožešina a listy z rostlin. Tyto oděvy spojovaly např. střívka, šlachy, trávy a lýko. Obleky se šily pomocí kostěných jehel.

Románská kultura

Základními materiály pro zhotovení oděvu byly tkaniny ze lněné a konopné příze. Jako materiál na teplejší textilie sloužila ovčí vlna. V našich klimatických podmínkách byly nutné i kůže a kožešiny z domácích, lesních i vodních zvířat.

Mužský oděv se skládal ze dvou základních částí – nohavic a haleny. Nohavice byly dvě a chránily každou nohu zvlášť. Halena byl původně pruh plátna, jednoduchý základní oděv. Později Slované nosili halenu zřejmě jako košili, tedy krátkou. Další součástí oděvu byl kabátec nebo suknice, pravděpodobně z těžší látky. Tento oděv se oblékal přes halenu.

Základem **ženského oděvu** byla též halena. Přes ni se oblékalo dlouhé roucho z vlněných tkanin či ze sukna. Ženský oděv byl dlouhý, přepásaný opaskem. Ten se nosil buďto jednoduchý textilní, nebo kožený ozdobený plátky zlata a stříbra. Urozené ženy měly i pláště. Obouvaly se vysoko šněrované sandály nebo nízké střevíce.

Gotika

V tomto období se objevuje nový druh zapínání. Dosud se používalo šněrování, ale nyní se objevil nový vynález – zapínání na knoflíky a knoflíkové dírky. (Přestože knoflíky byly známy již v pravěku, jejich význam stoupl až v gotice).

Ženský oděv 14. století, podobně jako mužský, měl zdůrazňovat tvar postavy. Základem byla spodní tunika s úzkými rukávy a svrchní tunika ve více střihových variantách. Sukně přiléhala těsně k tělu. Výstřih a okraj sukně býval lemován kožešinou. Významným doplňkem šatů byl opasek.

Úprava vlasů: Svobodné dívky nosily vlasy stále rozpuštěné, ozdobené čelenkami z pásků látky. Pro nejvýše postavené ženy byly určeny diadémy, zlaté nebo stříbrné obruče ozdobené perlami a drahými kameny. Symbolem vdané ženy byl čepec. Koncem 14. století vznikl tzv. henin, dlouhý špičatý klobouk, z jehož špičky vlál závoj. Starší ženy nosily podviky, pruhy plátna, které kryly hlavu, tváře, hrdlo i ramena.

Na **mužském oděvu** se objevil nový estetický prvek, lněná či hedvábná košile. Přes tu se oblékal spodní a svrchní kabátec. Podoba kabátce vypovídala o postavení nositele. V této době se již objevovaly šité nohavice, vzadu spojené švem, vpředu krytím, přivazovaným šňůrkami k vrchní části. Pestré v tomto období byly mužské pokrývky hlavy, od plstěných, pletených a kožešinových čapek až po klobouky a barety.

POZOR!!!!!

Pokračování článku Historie odívání Vás čeká v dalších číslech Kuliočka. Čtěte pozorně!!! Na závěr bude pro všechny čtenáře připravena soutěž. Jana Dolínková (6.A)

Něco pro kluky

PAINTBALL

Jedná se o kolektivní adrenalinový sport, při němž je k vyřazení protihráčů používáno zbraní, které střílejí želatinové kuličky ráže 0,68 palce (1,73 cm). Tyto kuličky jsou ze zbraně vypuzovány expandujícím stlačeným vzduchem nebo CO_2. Kulička je tvořena pevnou skořápkou na bázi celuloidu, který se používá při výrobě potahovaných pilulek. Uvnitř obsahuje kulička netoxické vodou rozpustné barvivo rozličných barev. Při zásahu cíle skořápka kuličky praská a okolí zásahu je potřísněné barvivem. Tímto způsobem je zasažený (označený) hráč vyřazen ze hry a odchází mimo hřiště do předem určeného prostoru. Zbraně mohou v závislosti na typu zasahovat cíle až na 50 i 80 metrů. Standardní rychlost kuličky v momentu, kdy opouští hlaveň (úsťová rychlost), je 300 fps (stopy za vteřinu). Zbraně mohou být upravovány i na rychlost vyšší.
Pro srovnání:

- 300 fps odpovídá 91 m/s, tj. 324 km/h

I ze zásahu na větší vzdálenosti mohou vznikat modřiny, hráče ale většinou motivují k lepšímu sledování herní situace v příští hře a málokoho odradí.

Zbraně

Zbrani se v paintballu říká marker čili značkovač. Existují značkovače v ceně mírně nad jeden tisíc korun, stejně tak se na trhu objevují kousky v relacích okolo 30 000 Kč.

Historie paintballu

- Tento sport vznikl podle jednoho příběhu mezi rančery v USA, kteří při počítání velkých stád dobytka k jeho značkování používali primitivních paintballových zbraní. Časem začali střílet jeden po druhém a vznikla akční adrenalinová zábava.
- Druhý příběh o vzniku paintballu nachází jeho pravzor v tréninku soubojů se střelnou zbraní - krátkou předovkou, která ale střílela voskové projektily. Účastníci cvičného souboje byli tehdy oblečeni do těžkých kabátců a helmy ne nepodobné těm, které se dnes používají na dnešních paintballových hřištích.
- Třetí příběh o vzniku paintballu hovoří o předchůdcích paintballových zbraní jako o lesnických značkovačích stromů určených k poražení.

Martin Duroň (6. A)

Z naší tvorby

pohádka

Za sedmi vysokými horami a sedmi širokými řekami na strmé skále stál bílý čarodějný zámek. Hlídal ho zlý černokněžník se sedmihlavým drakem. V okolí se rozléhalo soví houkání. Lesem létali draví ptáci. Zámek byl opuštěný. Princ toho zámku se totiž vypravil do cizích zemí, aby si vyhledal nevěstu. A co všechno ve světě zažil? To si teď poslechněte.

Šel přes dalších devět hor a devět řek. Bloudil a nevěděl, kudy má jít. Vtom potkal na konci svých sil opuštěnou chaloupku a před ní seděl stařeček. Princ se s ním podělil o poslední kousek chleba a hlt vody. Stařeček mu byl vděčný a slíbil, že mu ukáže cestu do zakletého království. V něm byl vyhlášen smutek, protože černokněžník zaklel princeznu do sedmihlavého draka, aby ji měl stále na očích, a zmizeli neznámo kam. Princi hned blesklo hlavou, že by to mohlo být u něho na zámku, ale své předtuchy nikomu neřekl.

Druhý den ráno se vydal na cestu do zakletého království. Král ho vlídně přijal, popovídali si a prohlédli obrazovou výzdobu. Princ se ihned zamiloval do princezny ze zakletého království. Byla velmi pěkná, skromná s kouzelným úsměvem a pomněnkovýma očkama. Srdce mu poskočilo a slíbil králi, že ji vysvobodí, protože ji má rád. Na noc se vrátil do chaloupky ke stařečkovi a ten mu poradil, aby se draka nebál. Jeho smrtelné místo bylo tam, kde si princezny dávají zásnubní prstýnek. Stačí jim, když na prst drakovi nasadí kolečko od vozu a budou se dít věci….

Princ byl za radu velmi rád, poděkoval a se stařečkem se rozloučil. Pokračoval hned ráno za svítání ke svému zámku. Cesta byla velmi dlouhá, ale táhlo ho to za krásnou princeznou. Asi pátý den večer dorazil na místo dračí sluje, vylekal se, protože dračích sedm hlav bylo hrůzostrašných. Chtěl draka přelstít, ale nevěděl jak. Nakonec vymyslel, že si zatancují. Při hlasité hudbě se vylekalo pár dravých ptáků. Drak se lekl, zvedl hlavu, nohu měl ještě vysoko po dupnutí u tance a princ nemeškal a nasadil mu obroučku z kola. Vmžiku byla z draka krásná princezna. Padla princi kolem krku a moc mu děkovala. Pan král byl velmi potěšen a věnoval princi s princeznou i celé své království. Už byl velmi starý a nechtělo se mu vládnout.

A jak dopadl zlý černokněžník? Hlídal a kolébal malá princátka….

Zuzana Blažková (5. B)

Pro naše nejmenší

Básnička na prázdniny

Zamykám, zamykám první třídu,
pero, sešit i bílou křídu.
Písmena, háčky, čárky, křížky,
všechno, co jsme četli z knížky.
Jedničky, dvojky, trojky, nuly,
které jsme psali na tabuli.

Sešite, knížko, nebojte se,
na podzim znovu sejdeme se.
Otevřeme klíčem naši školu
a budeme zas všichni spolu!

!!!POZOR, POZOR!!! VELKÁ SOUTĚŽ STÁLE POKRAČUJE!!!

Nepodařilo se ti v minulých číslech vyhrát? Nevadí, zkus to znovu – naposledy v tomto školním roce!!!!
Napiš na papírek správnou tajenku a lístek vhoď do krabičky, kterou najdeš ve vestibulu školy.

Písmenko u správné odpovědi zapiš do tajenky:

1. Květnu se také říká:
a) háj- H
b) máj- V
c) vymajzni- M

2. Včelky létají, protože:
a) sbírají sladkou šťávu z květů- Y
b) se nudí- K
c) jsou k tomu donuceny - J

3. Co dělají v květnu květiny?
a) kvetou, voní- S
b) nekvetou - O
c) nevím, nejsem kytka!- T

4. Co je to kaktus?
a) přezdívka spolužáka Horáčka- I
b) květinka s bodlinkami- V
c) Horáček bez bodlin- Q

5. Ptáčci v květnu hodně:
a) zpívají- Ě
b) zívají- G
c) jezdí v bagru- R

6. Krávy se na louce :
a) opalují- C
b) pasou- D
c) maskují za motýla- A

7. Co je to šeřík?
a) děda v šeru-D
b) voňavý keř- Č
c) děda za keřem- L

8. Co je to kopřiva?
a) pálivá rostlina- E
b) pálivá kráva- X
c) žárlivá bába- B

9. Který zvonek je modrý?
a) tučný- E
b) hlučný- A
c) luční- N

10. V květnu mají svátek:
a) popeláři-W
b) mandelinky- K
c) maminky- Í

TAJENKA: …….!!!!!!

A nakonec výherci z minulých čísel. Jsou to: Klára Kouřilová (1. B), Bára Doupovcová (3. tř.)

a Klára Pavková (3. tř.)

Lenka Mašindová (6. B)

PRÁZDNINOVÉ ROZHOVORY

Všichni moc dobře víme, že se blíží konec školního roku a s ním plno slunce, zábavy a dobrodružných zážitků. V posledním čísle našeho časopisu si můžete přečíst rozhovory s žáky deváté třídy - s Ilonou Němcovou, Kristýnou Procházkovou, Honzou Hrbotickým a Tomášem Jetelinou.

1. Co se ti líbí v naší škole ?

Ilona Němcová : ,, Nejvíce mě asi zaujala interaktivní tabule.“
Kristýna Procházková : ,,Nové počítače a nová interaktivní tabule.“
Honza Hrbotický : ,,Prostředí školy, po opravách je velmi příjemné.“ ☺
Tomáš Jetelina : ,,Líbí se mi opravená školní budova.“

2. Na kterou školu nastoupíš po prázdninách ?

Ilona Němcová : ,,Nastoupím do Střední odborné školy technické v Brně.“
Kristýna Procházková : ,, Budu navštěvovat Gymnázium v Bučovicích.“
Honza Hrbotický : ,, Zvolil jsem stejnou školu jako Kristýna - Gymnázium Bučovice.“
Tomáš Jetelina : ,,Budu studovat Obchodní akademii v Bučovicích.“

3. Jak strávíš letošní prázdniny?

Ilona Němcová : ,,Prázdniny strávím doma a budu si je užívat s kamarády.“
Kristýna Procházková : ,,Budu doma, prázdniny si budu nejvíce užívat u bazénu na zahradě a s kamarády.“
Honza Hrbotický : ,,Pojedeme do Chorvatska.“ ☺
Tomáš Jetelina : ,,Stejně jako Honza vyrážíme do Chorvatska.“

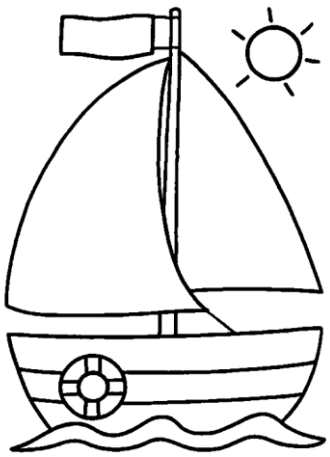

Kamila Konečná (6. A)

Osmisměrky a rýmovačky

Který hudební nástroj v osmisměrce chybí?

Rýmovačka

*Víly mají hladké **vlás**ky,*
*špitají jemnými ----**KY**.*
*Pod diktátem září **Troj**ka,*
*škoda že to není ----**KA**.*
*Dali slevu na **prač**ku,*
*ta šla potom na ----**KU**.*

Gabriela Vajová (6. A)

Vtipy na prázdniny

V jeden prázdninový podvečer stojí Pepíček u dveří a snaží se zazvonit. Nemůže však dosáhnout na zvonek. Kolem jde pán a ptá se: „Chceš, abych zazvonil?" Pepíček kývne hlavou. Pán zazvoní a Pepíček křičí: „A teď rychle pryč!!!!!!!!!!!!"

Ptá se učitelka Pepíčka: „Který pták je nejchytřejší?"
„Vlaštovka."
„Proč zrovna vlaštovka?" diví se učitelka.
„Protože v září odlétá."

Rodina jede na dovolenou, když tu náhle zakřičí manželka: „Zastav, zapomněla jsem zastavit žehličku, dům nám shoří!" „Klidně seď, zrovna jsem si vzpomněl, že jsem zapomněl zastavit vodu v koupelně!"

Správce rekreační chaty vítá pana Nováka: „Uděláme všechno, abyste se zde cítil jako doma!"
„Proboha, já myslel, že si sem jedu odpočinout!"

Jeden pán se v cestovní kanceláři ptá na levnou dovolenou v zahraničí.
„Ano, je tady ještě jedna - cesta okolo světa."
„Okolo světa?"
„Ano. Pěšky."

Filip Rejda a Martin Scorvan (6. B)